

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 18855

гр. София, 03.06.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав, в
закрито заседание на 03.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

като разгледа дело номер **5477** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 АПК, вр. чл. 172, ал. 6 ЗДвП.
Адм. дело № 5477/25г. е образувано е по жалба на К. Х. Д., ЕГН: [ЕГН], с адрес [населено място], [жк], вх. А, ет. 2, ап. 5, чрез пълномощника адв. Т. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-0348-000056/16.04.2025 г. на Началник група към ОДМВР К., РУ Д., с която на основание чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП, е наложена ПАМ – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца.

В рамките на производството с нарочна молба е направено искане за спиране на предварителното изпълнение на наложената ПАМ. Жалбоподателят твърди, че работи като шофьор на товарен автомобил и от предварителното изпълнение на заповедта ще претърпи значителни и трудно поправими вреди – ще загуби трудовите си доходи и работното си място. Твърди, че не е приел резултатът от теста, бил е съпроводен до МБАЛ, където е дал кръвна проба. В тази връзка представя копие на трудов договор и извлечение от трудова книжка, от която се установява, че работи на длъжност шофьор. Доказателства за това, че е дадена кръвна проба за изследване не са представени, въпреки, че такива се сочат като приложени към молбата от 02.06.2025г. Резултатите от дадената проба от урина не следва да се обсъждат, тъй като те удостоверяват единствено, че такава проба е била изследвана, че тази проба е заявена като дадена от жалбоподателя, но общоизвестен факт е, че няма каквито и да било гаранции за принадлежността на пробата към лицето, което е посочено като неин източник при подобни

лабораторни изследвания.

Съдът намира искането за допустимо, като направено от легитимирано лице, чиито права и законни интереси са засегнати от индивидуалния административен акт, в законния срок и при изпълнение на предпоставката по чл.166, ал.2 АПК за висящност на производството по оспорване на Заповед № 25-0348-000056/16.04.2025 г.

Разгледано по същество искането за спиране на допуснатото от закона предварително изпълнение на заповедта е неоснователно.

Съгласно чл. 172, ал. 6 от ЗДвП подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Нормата на чл. 166, ал.4 АПК предвижда възможност допуснатото предварително изпълнение на административен акт, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, да бъде спряно от съда по искане на оспорващия при условията на ал. 2, т.е. когато то би му причинило значителна или трудно поправима вреда. В допълнение към това нормата регламентира, че изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства.

Съдът намира, че вредите, които може да претърпи жалбоподателя не са основават на никакви нови обстоятелства, настъпили след издаване на заповедта. Трудовото правоотношение е съществувало към момента на издаване на ПАМ и не може да се разглежда като ново обстоятелство. Други нови обстоятелства не се установяват. По тези съображения съдът приема, че искането следва да бъде отхвърлено.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 3 във връзка с ал. 2 и ал. 4 от АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ ИСКАНЕТО на К. Х. Д., с адрес [населено място],[жк], вх. А, ет. 2, ап. 5, действащ чрез пълномощника адв. Т. за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-0348-000056/16.04.2025 г. на Началник група към ОДМВР К., РУ Д..

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от определението да се изпрати на страните.